

9. februar 2012

Besvarelse af kommunaludvalgsspørgsmål nr. 36.

Spørgsmål nr. 36:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 3/1 – 12 fra [REDACTED] Borup, vedr. frivilligt dykkerberedskab, jf. KOU alm. del – bilag 27."

Svar:

Beredskabsstyrelsen er anmodet om en udtalelse til brug for Forsvarsministeriets besvarelse.

Beredskabsstyrelsen har i den anledning oplyst følgende:

"Efter beredskabsloven skal det kommunale redningsberedskab kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer. De nærmere regler om det kommunale redningsberedskabs opgaver, organisation og dimensionering mv. er udmøntet i bekendtgørelse nr. 765 af 3. august 2005 om risikobaseret kommunalt redningsberedskab (Dimensioneringsbekendtgørelsen).

Grundprincippet i dimensioneringsbekendtgørelsen er, at kommunerne skal tilrettelægge det daglige beredskab ud fra en vurdering af de lokale risici.

Redningsopgaver i søer, moser og vandløb samt havne indgår således i de opgaver, som det kommunale redningsberedskab skal varetage og dermed også i dimensioneringen heraf.

Hverken beredskabsloven eller dimensioneringsbekendtgørelsen stiller krav om, at det kommunale redningsberedskab skal kunne løse redningsopgaver, der forudsætter oprettelse af et kommunalt dykkerberedskab. Den enkelte kommune kan dog beslutte at etablere et dykkerberedskab.

Det er således kommunalbestyrelsens beslutning, hvorvidt der skal oprettes et dykkerberedskab. Træffer kommunalbestyrelsen en sådan beslutning, har kommunalbestyrelsen i givet fald også ansvaret for, at dykkerarbejdet udføres i overensstemmelse med de herom gældende bestemmelser, der administreres af Søfartsstyrelsen."

Jeg kan henholde mig til det, som Beredskabsstyrelsen har oplyst.

Jeg kan endvidere oplyse, at Erhvervs- og Vækstministeriet er anmodet om at bidrage med kommentarer til henvendelsen fra Kim Schmidt. Erhvervs- og Vækstministeriet har i den anledning oplyst følgende:

”Formålet med lov om dykkerarbejde og dykkermateriel er på betryggende måde at sikre liv og helbred for personer, der benytter dykkermateriel, og for personer, som reddes ved dykning. Samtidig skal reglerne sikre de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold for personer, der udfører dykkerarbejde.

Efter dykkerlovgivningen skal alle redningsdykkere have en erhvervsdykkeruddannelse, enten som såkaldt overfladeforsynet erhvervsdykker eller som SCUBA erhvervsdykker, samt have gennemgået kursus som redningsdykker.

Redningsdykning er krævende og omfattet af risici. Det foregår oftest uplanlagt og i stressede situationer, hvor dykkerne ikke ved, hvad der møder dem på og ved ulykkesstedet. Redningsdykkere kan blive udsat for ekstreme og farlige situationer, hvorfor det er vigtigt for deres egen sikkerhed, at dykkerprocedurer, teknik og sikkerhed er grundigt indøvet som en arbejdsrutine, således at redningsdykkeren kan koncentrere sig om redningsarbejdet.

Dette er baggrunden for, at redningsdykkere ifølge dykkerloven og bekendtgørelse om dykkerarbejde skal have en erhvervsdykkeruddannelse samt et særligt redningsdykkerkursus.

Erhvervsdykkeruddannelsen tager 7-9 uger afhængigt af, om det er uddannelsen til SCUBA erhvervsdykker eller overfladeforsynet erhvervsdykker. Uddannelsen til fritidsdykker består af kursusmoduler, der typisk tages på en weekend eller som aftenkurser over en uge. Erhvervsdykkeruddannelsen er således en mere omfattende uddannelse, da den netop skal kvalificere til de opgaver, dykkerne skal kunne udføre under særlige og risikofyldte forhold.

Det er korrekt, at der også findes fritidsdykkere med stor fritidsdykkererfaring, som gerne vil være redningsdykkere. Søfartsstyrelsen har derfor indført en meritordning, der åbner mulighed for, at sådanne erfarne fritidsdykkere, efter nærmere aftale med den enkelte erhvervsdykker-skole, kan drage nytte af deres viden og erfaring og afkorte erhvervsdykkeruddannelsesforløbet.”